

Psykologforeningen, coaching og samfunnsansvaret

TEKST

Line E. B. WulfsbergPUBLISERT 28. februar 2007

Psykologforeningens holdning til coaching og terapifeltet, som beskrevet av president Aanonsen i nr 02/07, s. 183, er sunn og bra. Bare synd at policyen fører til at så få får vite om den.

Psykologforeningens holdning til coachingbransjen stemmer på en prikk med min: Klient og pasient har all grunn til å være skeptisk til terapeuter og coacher som ikke oppgir noen form for grunnutdanning, og foreningen skal ikke legitimere uregulerte bransjer. Men det er minst to måter å legitimere på: Ved å gi grønt flagg (aktiv aksept), og ved ikke å gi noen røde (laissez-faire). Psykologforeningen skal ikke gi grønt flagg til sertifisering av coacher, og det undrer meg at presidentens avsluttende poeng er å tilby coachingkurs til dem hun selv påpeker har det klart beste utgangspunktet for å arbeide som coach. Det jeg etterlyser, er at Psykologforeningen er mer tydelig og aktiv som premissleverandør for å skape bevisstgjøring og debatt før coachstandarden foreligger, gjennom å komme med innspill – om ikke i dialog med Standard Norge, så gjennom en mediestrategi for å nå klientene og pasientene.

Med en mediestrategi mener jeg en noe mer koordinert, helhjertet og arbeidskrevende innsats enn å satse på at noen gamle medieuttalelser om Psykologforeningens holdning fremdeles sitter igjen hos dagens coachingfrelste publikum. Coachingbransjen har på sin side en eminent og aktiv mediestrategi, der de selger sine tjenester gjennom påstander om at mens psykologer bare fokuserer på problemer og barndom, fokuserer coacher på potensial, vekst og fremtid. Foreningens gjennomtenkte holdning og policy fører til at denne mediestrategien får virke i fred, og i verste fall lates dermed klientene og pasientene i stikken. Men coaching er et tilfeldig tema i denne sammenhengen. Jeg håper at den videre debatten vil løftes til å omhandle foreningens (nåværende passive og reaktive) rolle og overordnede ansvar som premissgiver i samfunnsdebatten generelt.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 3, 2007, side

TEKST

Line E. B. Wulfsberg, Senter for Ledelse a.s., Trondheim

